

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 10.09.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Хвала. Извините због овог кашњења.

- **Констатује се да су приступили заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.**
- **Оптужени Митровић Радослав.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало.

- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић.**
- **Оптужени Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адвокати Горан Петронијевић и Мирјана Несторовић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адв. Ненад Војновић?

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Није ту.

- **Адв. Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уместо Татомира Лековића, видим Татомир Лековић није ту?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја ћу мењати колегу пошто сам га и до сада мењао, ако нема ништа против његов?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Нишавићу јесте сагласни са тиме?

- **Уместо Татомира Лековића адв. Драган Палибрк уз сагласност опт. Нишавић Милорада.**
- **Адв. Фолић Горан присутан, Милан Бирман и Палибрк Драган.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нам ту судски вештаци др Предраг Тасовац и др Нада Јанковић? Сведок Новковић Ивица је присутан, јел тако?

Хоћете позвати судске вештаке.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Бранилац првоокривљеног Митровића (адв. Горан Петронијевић). Судија имамо примедбу на један део транскрипта, па бих то пре почетка претреса дао. Ради се о транскрипту и аудио запису од 05.07.2007. године, па то можете и упоредити, страна 45/88. На тој страни опт. Митровић је Борисављевићу тада сведоку поставио питање, а у питању је дошло до грешке која битно мења смисао питања. Дакле питање гласи «Једна од тих осам чета била је наша призренска», не наша него ваша, в – н.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо у сваком случају погледати.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Погледајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је регистровано сада, па ћемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да, ово је регистровано, па проверите молим вас и видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Добар дан.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Добар дан.

Констатује се да су приступили судски вештаци.

САСЛУШАЊЕ СУДСКИХ ВЕШТАКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћемо једног по једног, др Тасовац хоћете Ви или др Нада Јанковић? Како ћете, јесте се договорили?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Како Ви одлучите.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Често је потребно допуњавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

**САСЛУШАЊЕ ВЕШТАКА др ПРЕДРАГА ТАСОВЦА И др НАДЕ
ЈАНКОВИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што Вас саслушамо опомињем Вас на дужност да налаз и мишљење дате по најбољем знању и упозоравам да давање лажног налаза и мишљења представља кривично дело. Пошто сте Ви са списка судских вештака, Ви сте заклету у том смислу тако да Вас ја само опомињем на Вашу заклетву.

Дакле Ви сте дали овај налаз у писменој форми дана 11.06.2007. године. Да ли Ви у свему остајете код оваквог налаза?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У свему остајете, ја би Вас молила да само нам мало ближе појасните да ли је фактички сведок Новковић Ивица способан да да исказ, да ли је способан да сведочи и да ли има неких медицинских сметњи у том смислу?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Ми смо обимним психолошко психијатријским испитивањем закључили да не постоје медицинске објективне препреке за давање исказа на суду, али смо и у једној детаљној анализи личности когнитивних способности и когнитивног стила сведока објаснили зашто у субјективној равни он заправо није у стању да да овај исказ како би иначе могао у односу на властите персоналне и когнитивне ресурсе.

Наиме, когнитивни стил је нешто што је мешавина способности и личности. Нити на нивоу способности нисмо нашли нека озбиљна оштећења која би га спречила у томе да он да свој исказ, нити смо нашли у смислу личности тај ниво психопатологије који би га такође спречио да да исказ, ако композит свега тога је учинио да он заправо је на неки начин донео одлуку да се рестриктивно понаша у овом процесу, које није само ствар свесне намере, значи одлучио сам па нећу, неког отвореног негативизма, него ту има уплива и емоционалности што заправо њега чини битно оштећеним у смислу давања и сведочења на овом суду.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Ако може да појаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да реците.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Утолико што се ту удева један механизам одбране, један дисоцијативни механизам који је психолошка димензија која није, која има свој један аутоматизам и која у једном делу или у једном сегменту декомпонује складну, интегрисану функцију свих психичких њивоа одређене личности. Значи у одређеном тренутку може да се, то је овако чисто као анегдотски доста и рабљена тема, да кажемо у разним књигама и филмовима, али то јесте са друге

стране и нешто што стварно и постоји у психијатријско-психолошкој сфери и значи декомпонује, то имамо у конкретном случају рецимо елементе не сећања које није само рестриктивна ствар, где он тешко је то одвојити наравно, доде се он, неће да каже или немогуће практично одавде стварно и не може и да хоће уз пуну мотивацију, али је чињеница да је у том евоцирању одређеног садржаја он диферентник, он и није у стању у том тренутку да интерпретира фактографски шта се дешавало бар за неке сфере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да поједноставимо, да ли сам Вас ја добро разумела, Ви говорите сад овако о неком квалитету сведочења, јел тако? Са медицинског аспекта јел он способан да говори, да да исказ, да објашњава који су догађаји, каква ситуација је била, значи у том смислу да ли постоје неке медицинске сметње?

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Као што је колегиница рекла, он по својим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А квалитет, сећање, да или не, то је суд да одлучи.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: По примарним капацитетима, он јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Значи он има способност вербализације, он има довољан ниво интелигенције, он има довољан. Међутим у конкретном случају ми смо били у прилици да погледамо видео материјал са суђења пошто је нама био презентиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: И оно што смо ми видели то је то. Мислим ми објашњавамо зашто је то било тако.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да појаснимо, у когнитивном смислу нема оштећења због којих он не би могао да да исказ, али како се интелигенција састоји из три компоненте, дакле перцепције, медијације тумачења опаженог и идеације, представљања тога што има директни уплив на његово понашање. У овој другој компоненти заправо је снажан уплив емоционалности, односно његове стрепње, страха за властити живот који су његов когнитивни стил до те мере сузили, направили рестриктивним да он заправо импонује као неко ко нема способности да да исказ. Он их има у објективној равни, у смислу когнитивних квалитета, али тај уплив емоционалности, страха и стрепње њега чини до те мере рестриктивним да он оставља утисак какав оставља и да то на неки начин оштећује његово сведочење и сећање, па и идеацију. Е сад то је композит свега тога што заправо, то је јако тешко развојити, то објективно, ми смо све што говоримо и успели

да објективизујемо техникама, значи на тестовима које смо применили ми нисмо добили ту врсту оштећења да кажемо он има испад овог, овог, овог квалитета интелигенције због кога он не би могао овде да да свој исказ, не сви ти квалитети су на броју, али уплив емоционалности дакле те компоненте личности заправо у његове способности, а то је оно што опредељује његов когнитивни стил, чини га максимално рестриктивним где је он научио да у смислу адаптације на целу проблемску ситуацију се понаша до те мере скучено да имамо ону слику коју смо видели на прошлом суђењу где он може да импонује као да није у стању, ето то је. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле он је способан, али ће бити рестриктиван у неком сведочењу, јел тако?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Јесте, јесте.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Опет да покушам, можда делује неозбиљно, али покушавам, то је као један аутомобил који стварно има одређену кубикажу и може али он по одређеном путу или у одређеном тренутку неће да упали и не може да иде и он стварно не може да иде и шрафите и прешрафљујте, али он не може, у том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел то није неки недостатак са медицинског аспекта?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Не.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Један блок практично, један блок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако, то није уопште било какав недостатак?

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Трајан, не.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Трајан не, то је ситуационо условљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Али у одређеном, блокада је управо као што кажем на одређену тему, одређеном путу, у одређеном споју мисаоног и емоционално који се тако закључа да једноставно та тема и ако објективизиран по свим параметрима, она не представља рецимо неку ствар, могу да буду и крајње банално ово чак и делује за суд и тако даље, много објективно гледано, животно гледано некада баналнијим ситуацијама који у систему вредности те особе и његова структура таква каква је, он ће исказати једну блокаду и тај део неће моћи да, биће у том делу ће бити дисфункционалац, неког садржаја.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Тако да са аспекта понашања ми заправо имамо исту слику као да изостају те способности, то је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знате сад сте нас ставили у дилему уопште јер тако смо и схватили тај налаз који сте дали у писменом

облику, мислећи да ћете Ви сада нешто мало ближе да нам то појасните, да нам кажете конкретно можете да га саслушавате, не можете да га саслушавате, квалитет сведочења суд је ту који ће ценити, разумете у том смислу, значи нас само интересује да ли он може да дође овде и да исказ, ето то је било, да ли има сметњи са медицинског аспекта? То сам мислила да конкретно, знате.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Према ономе што смо и написали да се вратимо онда ипак на почетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Ствари су кажем крајње непопуларне да човек прави неке, али оно што смо ми видели, како смо проценили, како смо истестирали и што смо у крајњој линији написали, треба очекивати да ћете поново добити оно што сте већ имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку имали. Добро. Питања за судског вештака, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан. Ви сте рекли да Ивица Новковић трпи висок степен егзистенцијалне стрепње која се поред егоцентрираности простире и на стрепњу по своје непосредно окружење, да ли је та стрепња везана само за ову судницу и везана само за његово сведочење о догађају о коме нешто зна?

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Он у конкретном случају вероватно претежно да, али исказивање уопште такав механизам функционисања је природен доста његовој личности. Значи он, тешко је одвојити да ли је, ми сада говоримо о овом конкретном случају, стрепња јесте везана за овај садржај претежно, али склоност ка таквом типу реаговања је примерена његовој личности. Значи вероватно и треба очекивати да у неким ситуацијама које би асоцирале, или не мора да буду везане наравно за баш садржај правосуђа, него и неке друге где би он опет одговорио са једним високим нивоом те стрепње, анксиозности и тим дефанзивним повлачећим ставом, учавурујућим да кажем ставом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или да то поједноставимо па да Вас питам, да ли то значи да се он плаши да исприча шта је видео, у чему је учествовао, да ли то што би рекао он доводи, долази до закључка да би то за њега било лоше и за његову околину?

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Добрим делом, да. Он доживљава цео тај један, сва та догађања са њим и око њега као високо угрожавајуће, као кроз своју призму преломљено, кроз призму сопствене личности то добија једну хиперболичну да кажем димензију, у односу ако би са друге стране покушали да ставимо неку објективну процену, да кажемо неки просек како би највећи број људи очекивано реаговао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И на крају, да ли сте Ви прочитали његов исказ из истраге?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Ми смо гледали снимак, да Вам кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је са главног претреса, то сте гледали са главног претреса.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја сам ово хтела да Вас питам, да ли је то временски ограничено, да назовем та нека сметња, да ли је то можда сад на неко одређено време постоји та сметња или постоји могућност да временски се то изгуби, да тако кажем?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да вам кажемо нешто, најтежи задатак у психологији и психијатрији је заправо разложити шта су базичне карактеристике једне личности, а шта је ситуационо што може да компликује базичне карактеристике личности. Његове иначе базичне карактеристике такве једне симплификоване структуре, једних ниско просечних интелектуалних способности је да не улази у отворене конфликте него да је пре склон повлачењу и избегавању, дакле то су његове базичне карактеристике. Када на те карактеристике се надовежу ситуационо комплексне ситуације које он са таквим ресурсима које има тешко може да одговори, онда се оне максимално заоштравају, односно повећавају и он реагује том конструкцијом коју смо навели. Значи кад год су ситуације спољне угрожавајуће по њега реално или он има процену да су угрожавајуће по њега, он ће одреаговати на овај начин, значи повлачењем, скупљањем, поједностављењем стимулног поља. Што је тај, што је степен процене угрожености већи у његовој глави, опет понављам ирационално или рационално, свеједно, тај образац, та стратегија ће се само заштрирати. У овом случају је његова процена да је то високи степен угрожености, не само по њега, него и систем коме он припада, што онда максимално појачава те иначе базичне његове карактеристике личности.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Систем у окружењу непосредно, мислим првенствено породични људи који су за њега емотивно близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Јер он живи у једној трансгенерацијској породици и врло је умрежен у тај систем, а има негде персонални доживљај да изван тог система изостаје подршка и онда се они инкапсулирају, некако се ето онако као збијају редове, тако да он те своје стратегије максимално појачава и држи их се, јер у томе види нема капацитета да види неки други модус адаптације на ту ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања јел имате још?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па имам судија али сте ме прекинули. Мислим нисте ме ни, ја сам поставио питање, Ви нисте дозволили да се, питање је било да ли сте прочитали његов исказ из истраге? Да ли би Вам помогло и тиме и нама помогло, ако прочитате исказ његов из истраге да нам кажете да ли је и тада осећао ту стрепњу, да ли се то може на основу онога што би прочитали рећи и да ли је опасност коју кажете он је, које се он плаши, да ли је та опасност настала у његовој глави након тог давања исказа у истрази или је била одавно?

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Не знам, можда би у неколико помогло ако слутим или слутимо о чему се ради, ако је он био експресивнији, ако је био речитији да кажем или кооперативнији у тој целој причи, није уопште није искључено да се кроз време, кроз даљи процес развила управо ова рестриктивност и цео овај механизам о коме ми управо и говоримо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е управо.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Повећавањем за њега неразумљивости, компликованости, проблем ситуације у које се полако улази од првог неког сусрета па све до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само прићи микрофону молим Вас да би се снимило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо би то био предлог тужилаштва, да се вештаци упознају са исказом његовим из истраге, јер су колико сам схватио, погледали снимак са суђења, па да на основу та два упоредна ето из тог угла зато што је једино могуће да нам дају евентуално одговор да ли је он такав био и када је давао исказ у истрази, или је такав постао након тог исказа, ето то је све, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите питања, изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Др Јанковић је поменула осим стрепње и страха, мене занима само да ли су они стекли утисак да је то осећање страха, то на том једном ирационалном нивоу, а да ли можда има, да ли је тај страх оправдан? Јер у том случају онда стварно суд има проблем да сведок има озбиљне претње.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да ли је страх оправдан или неоправдан, вештаци у овом тренутку нису могли да, нису у стању напросто да се изразе на ту околност, оно што ми можемо да објективизујемо то је повишење те тенденције стреса код њега и могућег и физиолошког и ситуационог стреса. То је оно што ми можемо да објективизујемо, а да ли је сада то реално или не, мислимо да је то ствар суда да утврди.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Ја бих можда мало само додао да делом, мислим да ће се и колегиница сложити, да ту један, једна компонента одређене оправданости сигурно стоји, али да појасним о чему се ради, управо приступање једној институцији таквог профила, уопште учествовање у животу сем ако искључимо рутинираност, јер морам од личног искуства да пођем па надаље, сигурно да те такве животне ситуације негде имају и димензију реалног страха. Све ово друго ако постоји нека алузија или инсинуација то је управо колегиница што је рекла да сигурно ту нисмо у стању да озбиљно да дамо неко мишљење које би било стручно оправдано.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је дао исказ у истрази, са неким проблемима како каже колега, било је проблема али завршио је тај исказ. Да ли је утицало на њега то да сад овде не може да говори, то што је ипак друкчије истражни судија, један човек, мања канцеларија, нема јавности, сасвим је друкчије јер ви знате како изгледа истрага, како сви ми то знамо, а како главни претрес. Да ли је то утицало на њега да овде буде конфузнији, да овде не жели да говори? Тамо је ипак дао исказ, завршио, мислим да ли та компонента разлике, велике разлике између истражног судије и главног претреса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2004. године је дао исказ и дао је априлу 2006., да?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ипак је тамо завршио, уз напор, али је завршавао, а овде није никако могао?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Па колега је управо то објаснио да што је ситуација симпликованија, он ће бити опуштенији јер је то и примереније његовим основним карактеристикама и ресурсима личности, па и његовом искуству са којим се он до тада сусретао, са услужњавањем спољашњих и унутрашњих захтева то је оно што смо управо и навели у налазу, појачава се та његова рестриктивност и затвореност због доживљаја да не може свему томе да одговори и да то може код њега да буде угрожавајуће у било ком правцу или смислу, али то је неки његов субјективни доживљај који смо овде и описали, значи не треба заборавити да је то човек ниско просечних интелектуалних способности, недовољно школован, са једноставним начином живота до тада, са сусретањем са једноставним ситуацијама где је он развио стратегију како ће са њима да изађе на крај. Ово дефинитивно превазилази његове унутрашње способности да се носи са тим на један `ајде да кажемо конструктиван начин и он бира стратегије, кад кажемо бира, то није самосвесни избор, него има и ово о чему је колега Тасовац говорио, значи и несвесне компоненте у томе шта је за њега најбоље, шта је заштита за њега самог и у складу са тим он почиње да се влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само би, пошто Ви нисте били присутни у истрази, у истрази је његовом саслушању присуствовало бар 13-14 људи, значи иста оваква атмосфера је била коју је сведок имао овде када је давао овај исказ на главном претресу, јер он није ни свестан нити види публику нити је публика присутна. Мислим да овде имамо сад тачно утврђено да имамо аутомобил који не може да се креће, то што је он објективно у могућности да се креће, а субјективно се не креће, значи имамо сведока који сад не може да сведочи. Овде имамо предлог тужиоца да се вештаци изјасне да ли је могао и да ли је био способан да се изјашњава у време када је давао исказ у истрази, ја сам са тим предлогом тужиоца сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: И ја сам сагласан само да образложим. Ми смо имали идеју да се прочита исказ из истраге и сматрам стварно први пут када смо читали исказ мислили смо да се ради о човеку који ће несметано да нам каже о ономе што је видео, међутим када смо били присутни ту као адвокати, опет смо видели ту успореност и није ракао можда оно што је рекао у истрази, тако да ако смо већ предложили да се чита исказ из истраге мислимо да је он најквалитетнији и због тога смо и позвали вештаке да се изјасне и то би био мој предлог, такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се, само да додам у истражним радњама је сведок дао исказ, тад су били само тужилац и истражни судија, а 2006. имамо исказ кад су били присутни браниоци у току истраге и видели сте да је иако је јако битан сведок, његово саслушање било на две стране или две и по стране, јер није могло да се успостави комуникација, односно да се настави са његовим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви фактички сагласно сви предлагете ипак да вештацима дамо налог да извршите вештачење на те околности значи давања исказа у претходном посутпку, да ли је био способан у то време да сведочи и да да исказ.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Па да Вам кажем нешто, заправо наш задатак је био да у времену садашњем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, не, не, ја мислим накнадно.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да анализирамо његову процесну способност. Значи ако је дао исказ и ако је тај исказ био логичан или јасан, то само по себи говори о његовој ондашњој способности, напосто ми смо правили пресек у времену садашњем и садашњим његовим капацитетима да се носи са тим. Шта год је довело до те промене од онда до сада, шта год да је довело до промене то је

нешто што ми нисмо утврђивали, него какво је стање његових когнитивних способности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: И његових персоналних квалитета и да их уједини у времену садашњем и да одговори задатку због кога сте га ви овде позвали. Значи ако је и онда био способан ми смо направили пресек какав је данас, односно какав је после оног суђења када смо гледали на касети како се он понашао и када смо га ми испитивали и ту смо добили некакво преклапање и трудили смо се да колико год је то могуће објективизујемо, понављам шта су његове базичне карактеристике личности, а шта су стресом изазване околности и шта би за њега могао да буде стрес и да направимо композит тога у једну слику како би се он данас понашао на суђењу. Тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ако је пред истражним судијом дао исказ онакав какав је дао, он је у то време био способан да да исказ?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Па нема разлога да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер да није, да је у супротном вероватно би и истражни судија предложио да се вештачи, да је он нашао да он није способан да да исказ?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Јасно.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: И у прилог томе је управо и ово да овим нашим прегледом није пронађено оно о чему практично све време говоримо, није детектован нигде ни један, недостатност било ког типа који би примарно њега дисквалификовала да он може да изложи неки садржај тог типа као што је рецимо потребан суду или сличан неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ви сте практично и одговорили на ове предлоге и заменика тужиоца и бранилаца, практично сте одговорили.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Мислим да читање нама тог садржаја, с обзиром да смо добили довољно података да је то био и за суд један материјал који је био `ајде да кажем скоро довољан.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Валидан.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Разумљив, интерактиван, где се одговарало на нека питања, онда практично би могли.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: То само по себи даје његов налаз, да је он тада то дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био способан?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да. Е сад шта се између два суђења десило, који све спољашњи и унутрашњи фактори, ми смо се базирали на оно што је наш задатак, а то је на развој тих унутрашњих фактора који су њега определили да он сада у време садашње даје такву

слику и да показује такву тешкоћу у давању исказа. Шта су спољашњи фактори евентуални, то ће суд утврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: У том случају ја одустајем од предлога и предлажем да се чита исказ из истраге, а исказ који је дао на главном претресу да издвојите.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имајући у виду ово што су вештаци данас рекли и што су написали, ја се слажем што каже колега Исаиловић, али ипак да покуша суд још једном, не зна се јел, ни вештаци не знају кад ће он да проговори или неће, да покушамо још једном евентуално, ако се слажете са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато сам ја питала временски да ли је то нешто ограничено неко време, да ли би можда кроз месец, два дана он проговорио? Да ли то утиче што више време пролази да је он слободнији у том неком свом исказу?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Да Вам кажем нешто, може да иде у оба смера и да буде отворенији и да буде затворенији, значи проток времена ће показати да ли је условно речено, то за њега представљало до тог степена трауматизацију да ће довести до неких промена личности које ће можда бити трајније, а можда ће то и временом да прође, али заправо ми нисмо у стању без праћења да вам сада кажемо у ком правцу ће то ићи. Можемо рецимо за месец дана да поновимо исту методологију коју смо користили па да кажемо ниво стреса се повећао или смањιο, ниво депресивности се повећао или смањιο, ниво конститутивности се повећао или смањιο, али то не можемо напамет да вам кажемо, ми смо то радили у тренутку када сте нам дали задатак и то објективно представили колико год смо могли и колико нам методологија дозвољава. То је био пресек у том тренутку, како ће његова личност се даље развијати зависи од два смера, од подршке унутар породице, од притисака споља, и од његових ресурса да се са тим носи, време може да доведе до исцрпљења или до предефинисања целе ситуације па да каж,е е ја сад нисам угрожен ја ћу сада да причам, мислим у својој глави.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Управо сам то хтео да Вас питам то у својој глави, то колико он свесно одлучује о томе сад ћу да сведочим, сад ћу да се заштитим на начин да ћу да сведочим како ћу да сведочим, односно да не сведочим, колко он свесно каналише, поступа и тако даље?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Ми смо управо то и навели да у његовој одлуци има, да је то заправо композит раационалног, рационалне процене, ја сам у овој ситуацији угрожен, али и уплива

емоција која негде оштећује његову контролу и ту рационалну одлуку, значи емоције мало дестабилизују ту сасвим рационалну процену тако да уплив анксиозности, стрепње, једног условно реченог депресивног атрибуционог стила да је он угрожен, да је његова породица угрожена, додаје на тој несвесној компоненти, појачава заправо ту рационалну одлуку ја нећу да учествујем у томе зато што је то опасно и сада тачну границу у метријском смислу направити, да кажете 50% овога, 50% овога је заиста немогуће, било би неозбиљно, али је сигурно да има уплива и једног и другог и то смо на почетку и навели, то није одлука сасвим рационална ја нећу да учествујем у смислу симулације за коју смо нашли тенденције на тестовима, на оним свим скалама валидности када одговара. Дакле он је склон да агривира, да појача условно речено ту своју неспособност, али има и реалног уплива емоционалности који заиста дестабилизује његову идеацију и чини га овако, даје, појачава ову слику некомпетентности. Е сад тачна граница једног и другог је заиста, тешко је одредити. Немате напросто могућности да кажете процентуално толико, толико, али с обзиром на његову личност то је значајно с обзиром понављам, подвлачим симплификована, нижа просечна интелигенција, у тим условима у којима живи и иначе.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Са социјално специфичним искуством, мислим опет неким респективнијим социјалним вештинама и уопште искуствима проблем ситуације кроз које је кроз живот пролазио односно.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Поготово што смо нашли да и у склопу те просечне интелигенције моторне вештине су код њега много развијеније, оне су додале на том него вербалне, јер он је човек који има само основну школу и има неки курс, који није живео у неким бог зна како стимулативним условима где и његова вербализација и апстракција чије смо елементе нашли, он углавном, оно подвлачим даје функционалне дефиниције, значи конкретно мишљење, па има ту сад елемената за развој апстрактног мишљења, али то су само потенцијали који би се можда у неким другачијим условима стимулативним развили, али он је остао на том нивоу на коме је, и таква једна особа је условно речено много застрашенија од неке друге особе у проблемским ситуацијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо. Да ли има питања још за судске вештаке? Нема питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није питање, него је везано за онај предлог мало пре, ми смо препричали вештацима наше утиске о исказима сведока, ја не знам да ли смо ми то добро урадили, а сутра кад суд другостепени буде одлучивао евентуално, онда ће то можда наћи као

ману да се вештаци нису уверили да је то стварно тако. Па бих ја онда остао при предлогу, то није неки велики посао, то мислим да може и данас, то је да прочитају тај исказ из истражних радњи и истраге, не треба више од сат времена и да се вратимо овде за сат времена да они само ту једну реченицу понове, да ми смо прочитали и на основу онога што смо прочитали он је тад био такав или је био онакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, али ја сам схватила да сте Ви рекли ако је дао исказ онакав како је дао, ако је слободно интерпретирао догађај, ако је причао о догађају, значи да је био способан, ја сам Вас тако разумела?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Немамо никакав елемент да закључимо другачије.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Јел полазимо, и ми морамо да пођемо у овом случају, сигурно да би ту неки детаљ, можда чак, не пада ми на памет ни један круцијалан елемент, обзиром да и ми полазимо ту од неке да кажем просечне интерактивне логичне, заокружене приче, где је у тој некој комуникацији па и оваквог типа постоји принцип једног смисленог питања, једног смисленог одговора на смислено питање, сад респективнијег мало или, друго је сад капацитет за вербализацију, дескрипцију, да ли је неко речит или не, али да се негде «гросо модо» добија један утисак да то јесте један дијалог и да се креће, помера у ствари ка неком постављеном циљу тај посао који се тог тренутка одвија, а то је истрага или неки испит суда, тако да би, ако тај један, та једна осовина постоји та једна избалансираност макар она била и негде наравно примерена управо личности о којој ми говоримо онда не би ни добили никакав битнији податак на основу кога би могли да окренемо причу или да изменимо ово мишљење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ето, ви процените шта је боље, да то да ли је прича избалансирана, дали је на смислено питање добијен смислени одговор, ето ви процените да ли је то боље да ми закључујемо или да искористимо већ кад смо ту, вештаци који су стручњаци да нам то, само ту једну реченицу кажу, јесте прочитали смо и на смислено питање се добија смислени одговор, прича је логична и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ово је конкретно било за овог сведока, нећемо за свакога али ово је зато што се појавио проблем код овог сведока али мени је довољно ово што су судски вештаци рекли, ако је говорио, мислим ако ћете ви добити неку другу слику, ако извршите увид у те транскрипте у тај његов исказ, дајте да направимо једну паузу, реците колико вам је потребно, колико вам је потребно да погледате.

Једно пола сата, ево хоћете пола сата да направимо паузу, па да погледате, дајте да усвојимо тај предлог заменика тужиоца, па да видимо дал` ћемо нешто добити са овим. Јесте ли сагласни?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, мислим да непотребно губимо време на оваквим стварима, ако тужилаштво нема других доказа изузев овог сведока и ако овог сведока сматра круцијалним доказом у овом поступку онда се слажем, а ако то није тако, ми иначе много времена губимо саслушањем сведока који мало или готово ништа не знају конкретно о овом случају, па је моја молба имајући у виду статус.

Ви сте хтели извињавам се?

Па мало је неуобичајено, па реко да ја седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема проблема, дакле предлажем судија да овај проблем решите што пре и да наставимо са поступком ма како и само питање за вештаке, да ли могу на основу исказа који је дат без присуства давању исказа, без могућности да се он прегледа у то време, да дају одређен одговор, ништа друго.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Ми смо саопштили обим у ком, доста јасно у ком обиму можемо да дамо и на шта би били фокусирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја бих предложила да ипак ми направимо паузу једно 15 минута, ја ћу Вама доставити ове транскрипте да погледате па ћемо да чујемо да ли ћемо добити неки други одговор. Колико Вам је потребно, до пола сата?

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Па ми Вас молили 15 минута, зато због обавеза које имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15 минута, добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 15 минута.

Настављено након паузе од 15 минута.

НАСТАВАК САСЛУШАЊА СУДСКИХ ВЕШТАКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Ми смо прочитали и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо ли сви ту?

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Вељка нема, мењаћу га ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да није присутан адв.Вељко Ђурђић, а у наставку главног претреса мењаће га адвокат Милан Бирман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сагласни.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Ми смо прочитали записник о саслушању сведока из 2004. и 2006. године, и свака од ових трансакција између истражног судије и сведока заправо потврђује оно што смо дали у налазу, где 2004. видимо доминацију његових базичних карактеристика личности, то значи један симплификовани стил одговарања, једно конкретно мишљење, једно непотпуно сећање и репродукција која може да буде и карактеристика његових реалних могућности да перципира одређени број детаља, јер онако само у неком глобалном, најглобалнијем смислу даје одговоре, али се не сећа, не може прецизно да вербализује одређене детаље, да би 2006. године се видео уплив онога накнадног о чему смо говорили, односно појачавања тог стресогеног за њега, што сада доприноси још већој рестрикцији његовог сећања, његове вербализације и давања података, тако да он већ ту показује стратегију властитог понашања која се 2007. у тренутку дакле када смо га ми испитивали само заштрило, то би био одговор на ваше питање у ком смеру ће се развијати његова та стратегија до сада.

Значи ако ово гледамо као једно мини пролонгирано процењивање онда видимо да то иде у правцу сужавања констрикције и сећања и давања података, како ће бити у будућности то ће моћи да покаже нека додатна анализа. Али ово заправо потврђује тај однос базичних карактеристика при првом сведочењу, те симплификованости, конрентности и сегментности у сећању и накнадног уплива свега оног о чему смо говорили, стрепње, страхова, депресивности и осталог што је још више осиромашило ту почетну слику.

СУДСКИ ВЕШТАК др ПРЕДРАГ ТАСОВАЦ: Само бих додао једну ствар, можда, не знам како ће суд дање одлучивати и радити али време све ниже и да не заборавимо у овим случајевима физиолошку

заборавност, значи један природан процес који, физиологију заборављања и касније интерпретације неких догађаја који како су временски удаљенији, и да не улазимо сада у детаље, али сигурно бивају моделирани па чак и без ових додатних хипотека о којима смо данас највише и говорили, као што је овај механизам одбране.

СУДСКИ ВЕШТАК др НАДА ЈАНКОВИЋ: Само ово, једна дигресија која није везана само за овај случај него то важи у принципу, кажу да највећи фалсификати сећања према неким истраживањима светским, заправо могу да настану и кроз одређена питања, када ви дајете сугестију, па смо овде гледали, да ли је униформа била зелена, маскирна, оваква или онаква, пробали смо да ухватимо то да ли постоји сугестибилност, на овом нивоу још није била изражена сугестибилност али ако ви довољно понављате одређене неке детаље, напосто у физиолошком губитку сећања она се надомешћује тим, где могу да се удену та питања од стране адвоката, тужилаца, ових, оних, али то је све у домену истраживања и светске литературе, али имала сам потребу напосто да вам кажем, да и то постоји као нешто што може да делимично оштети сећања, значи изван воље онога ко се сећа или манипулације или симулације, напосто то је тако описано у литератури.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, мислим да је јасно. Изволите тужиоче, јел имате Ви питања? Нема. Браниоци нема? Немате више ништа да изјавите, трошкове вештачења по трошковнику.

Судски вештаци др Предраг Тасовац и др Нада Јанковић траже трошкове по трошковнику који прилажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Хоћете позвати сведока Новковић Ивицу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се НАСТАВИ са саслушањем сведока НОВКОВИЋ ИВИЦЕ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Новковићу. Ми ћемо наставити са Вашим саслушањем, Ви сте били сећате се 04. јуна овде саслушани у овој судници, прекинули смо ради Вашег вештачења, сада би наставили са Вашим саслушањем она упозорења важе, да сте дужни као сведок да говорите истину, да је давање лажног исказа кривично дело, једино нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или Вашег неког блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, јесте ли разумели?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо стали код дела где сте говорили да сте од стране командира Радојка Репановића били одређени Ви и још једна група полицајаца да иде у претрес кућа, јел се сећате тога, о томе што сте говорили?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да наставите да нам испричате шта је било, због чега претрес, зашто се претрес вршио? Ви сте рекли нешто у том смислу ради неке безбедности?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Претрес је био да би се иселило људство ради сигурности полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте се сетили колико је људи?

Констатује се да је приступио адв. Вељко Ђурђић.

Констатује се да је у судницу приступио адв. Горан Петронијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Били смо, ја мислим десетак, не могу да се сетим али мислим да је било десетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десетак?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Одређених који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу ли речене које куће да се претресају или није речено ништа?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Није речено, само околне куће, значи ту око полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и јел се сећате некога ко је био уз Вас, кога се сећате од полицајаца Ваших колега да је био са Вама?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците како се сад то одвија, улазите, јел се сећате где, у коју прву кућу сте ушли, да ли можете да се сетите и шта радите? Јесте ли улазили у куће?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, јел било људи у кућама?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Ја у којој сам кући био не могу да се сетим, мислим да никог није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да никог није било, а јел можете да се сетите која је то кућа, да ли би Вам помогло да Вам покажемо фотографију Суве Реке, па евентуално да се присетите, у односу на полицијску станицу. Хоћете молим вас само фотографију. Погледајте ту фотографију. Јел видите, јел можете да се снађете, видите доле где пише СУП, па преко пута ове куће са црвеним крововима десно значи гледано од СУП-а, овај Рештански пут јел тако, јел ово Рештански пут где су ове куће? Јел можете да се оријентишете?

Јел Вам рекао ближе командир како је то изгледало, јел Вам ближе рекао како, на који начин да избаците те људе ради безбедности полиције, јел требало да их негде усмерите да им кажете где да иду, како је то, шта сте требали Ви да урадите? Јесте ли знали који је Ваш задатак тачно био?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Задатак је био да се само иселе због сигурности полицијске станице, због сигурности људства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи требали сте да им кажете да се иселе, јел Вас тако разумем, јел тако?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да им кажете да се иселе, у ком року да се иселе, одмах, за неколико дана или како?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу тога да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Добро, јел Вам значи нешто ова фотографија, јел можете да препознате неку кућу? Прошлог пута сте говорили, знате где је била мисија ОЕБС, јел тако?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли улазили у ту кућу?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то прва кућа у коју сте ушли или сте претходно већ улазили негде, да покушам тако да Вас оријентишем?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Па не могу тачно да се сетим, можда је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сећате се ове куће?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да, међу првима је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу првима. И јел Ви улазите још са припадницима полиције, јел тако?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да, да, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко вас је било?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Сад тачно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто кажете да вас је десетак било, јесте ли свих десеторо ушли или по неким групама или како се то одвијало?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Нисмо сви били улазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, улазите, шта затичете унутра?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Па имало је разних ствари ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како улазите, јел Вам неко отвара врата, јел куцате, јел проваљујте врата, како улазите?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим, ја мислим да су била врата отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли била отворена, не сећате се?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било неко возило ту паркирано код те беле куће, путничко, камион, теретно, било шта?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, и добро, јел тражите некога, јел зовете некога, како се то даље одвија кад сте ушли?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Биле су проверене све просторије да ли има неког, дал нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, јесте ли ви затекли некога унутра?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Мислим да никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога није било, значи у тој кући где је била мисија ОЕБС никога није било?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ви онда радили?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Ми смо изашли вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли узели нешто одатле, да ли се сећате, да ли је неко од вас нешто узео из те куће?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте Ви да ли је неко од Ваших колега, да ли сте Ви то видели да је било шта узето из куће?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице, мислим да овакав начин испитивања сведока је неприхватљив, Ви говорите, говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу уопште Вам реч нисам дала, седите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знам, молим на начин на који саслушавате сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овим путем ја Вас опомињем, ово је друга опомена.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, имам право да ставим приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: На начин на који саслушавате сведока, јер је супротан ЗКП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приговор на крају кад председник већа заврши.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не на крају, јер не вреди на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ме прекидати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Пустите сведока у непрекиданом излагању да каже оно што има поготову после налаза вештака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока не прекидам у излагању, не говори.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Он одговори не сећам се, не знам, Ви му онда дајете варијанте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А и Ви одговарате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате опомену другу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, тражим одлуку већа по питању да ли може на овакав начин и да ли је сведок способан да да исказ који Ви дајете. Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У потпуности подржавам колегу Ђурђића и ако је мало емотивније рекао ово што је требао да каже, мислим да је потпуно у праву судија, не мислим да је Ваша никако лоша намера, далеко било, међутим чули сте шта ови вештаци кажу за овог човека, он је сугестибилан на тај начин што ако му више пута поновите нешто он ће рећи да, какав је квалитет онда тог исказа, а то и јесте недозвољено по ЗКП-у, према томе придружујем се његовом предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће је донело одлуку да се одбија Ваш приговор, господине Ђурђићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Пустите га нека прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас. Наставите. Шта се даље дешава, јел можете да наставите да причате. Колико сте се задржали у тој кући, испричајте, крените даље, причајте, шта се даље дешавало?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Па не могу да се сетим, мислим да је било десетак, петнаест минута, можда и више, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта радите ту, ако сте десет, петнаест минута, шта се ради ту? Кад сте изашли где крећете даље? Јел хоћете да говорите сами без тога, чисто Ваше сећање које је или хоћете да Вам ја као председник већа постављам сада у овом моменту питања, како Вам је лакше? Наставите даље. Шта се дешава после тога, кажете после десет,

петнаест минута, кад сте изашли где сте били, где сте кренули, где сте кренули господине Новковићу, јел се пуцало тада, јесте ли чули јел било пуцњаве, јел се нешто дешавало?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Кад смо изашли вани дошло је до пуцњаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко пуца, јел видите?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим мислим да, ми смо били испред куће доле тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније само.

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Ми смо били испред куће доле, тако да иза куће нисмо видели ко је и шта је. Онда после пуцњаве смо се вратили у полицијску станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после? Кад сте се вратили јел вам речено нешто?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: После тога смо били да, мислим, не могу да се сетим ко је био са мном у обезбеђењу, људи који су били ту непознати први пут сам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније мало.

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: После тога их нисам видео више никад, да се скупе неки лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је рекао да идете да скупљате лешеве?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Тога не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се.

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле, кад у првом моменту видите те људе за Вас непознате људе кажете?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли били у униформи, у цивилу, како су били обучени?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: У цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су дошли, пешице, колима, како, јесте ли их видели?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камионом?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Ви видите камион, где Ви стојите у том моменту кад видите камион?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Тога не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико видите камиона, јел видите један камион, видите више камиона?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Један камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један камион. И где је паркиран тај камион?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: И тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Добро, јел видите како излазе та два цивила? Јел можете да опишете камион, како је изгледао, да ли се сећате?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Колика је група била одређена за скупљање лешева, колико Вас је било, Ви идете као само обезбеђење, јел тако?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко треба да скупља лешеве?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим ко је био све одређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где идете да скупљате лешеве, јел вам речено где треба да идете? Јел се сећате?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли скупили неке лешеве?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Скупљано је, ал`.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скупљано је?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се сећате од прилике колико сте скупили лешева?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Ни тога се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Како су били, јесу ли то били у неким униформама лешеве, у цивилу, како су били обучени? Јел се сећате?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И колико то траје, јел се сећате од прилике колико је то трајало? Шта сте урадили после тога?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: После тога вратили смо се у полицијску станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте у полицијску станицу?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте завршили?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се неком обратили јел неком нешто говорите?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после догодило?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Ми смо ту остали у полицијску станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли неком рекли, пошто се на почетку говорили да треба да се иселе, да кажете, јел сте било коме саопштили пошто кажете у првој кући никога није било, да ли сте било коме ви саопштавали да се иселе?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не Ви него Ваша полиција с којима сте били кажете вас десетак да је било, да ли сте чули?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Ништа нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули. Јел се пуцало за то време док сте ви скупљали лешеве?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да излазе неки људи из тих кућа, само оно што сте видели и чега се сећате да ли је било излазака из кућа?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити код истражног судије када сте били саслушани 05.марта 2004.године, Ви сте говорили, можда ће Вас то подсетити, Ви сте говорили да сте били у претресу у белој кући, где је био ОЕБС, пита Вас истражни судија «да ли је убијен неко том приликом?», Ви кажете «том приликом је убијено не знам колико, били су позади куће», «ко је био позади куће?», Ви кажете «били су Јајце, Тановић» сад ко је још био не знате и кажете да су били неки позади куће убијени, јел тако било?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се сада.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја се опет извињавам имам приговор. Или прочитајте исказ који је дао у истрази, па да се констатује, па после тога да му предочавате, а ако он то нешто није рекао не можемо да му предочите, значи прво мора да се види да ли остаје при том исказу који ће да се прочита, па онда ако каже да, онда му предочавајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, сад му се предочава, идемо једним редоследом.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да Вам кажем, његов исказ из истраге није уопште ушао да је то рекао, и зашто му предочавате то што није рекао, значи питајте га јел остаје при томе што је рекао у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите да није рекао кад му ја читам управо оно што је рекао. Рекао је, тачно, тачно да је рекао.

Ја Вам предочавам па Ви кажите, јел Ви сте на почетку све рекли, ја морам јер, ми морамо да га саслушамо а ми ћемо ценити његове исказе појединачно. Молим вас.

Реците кад сте говорили о неком безбедњаку, да ли се сећате тога о чему сте говорили, ко је био безбедњак, на шта Вас асоцира кад кажете безбедњак, говорили сте о томе код истражног судије, јел се сећате тога?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Да ли сте уопште чули за страдање породице Бериша, да ли сте чули, ако сте чули кад сте чули за масовно страдање породице Бериша, да ли сте чули?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога. Добро, питања.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је рекао да је ишао као обезбеђење овима који скупљају лешеве, Ви сте га питали, само да каже, је ли он скупљао лешеве или је ишо као безбеђење ових који су скупљали лешеве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је као обезбеђење је ишао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, добро, а Ви сте га после опет питали. Добро, у реду.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да ли је тачно оно што сте рекли код истражног судије цитирам, а везано за питање истражни судија Вас пита шта Вам је лично реко Радојко Репановић, па сте Ви рекли «реко нам је да око полицијске станице претресамо све албанске куће и све доказне материјале, неке материјале које...да се донесу», да ли је то тачно?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само још, нећу, нећу много. Онда Вас судија пита «реците ми према неким изјавама Ви сте ишли после тога и говорили Албанцима да се исељавају из куће и да се спреме за пут за Албанију», па сте Ви рекли «ја лично нисам ишо», «јесте ли чули да је неко то радио», «и то нисам чуо», «да ли је неко дао такво наређење», «и то нисам чуо». Јел остајете при том исказу?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Сад сте рекли када Вас је судија питала јесте ли нашли нешто у кући ОЕБС-а, а у истражним радњама сте рекли «у претрес смо били у белој кући у којој је био ОЕБС, једна група и једна је била позади, ту нађене неке касете, шта ја знам, видео касете, и за

компјутер ЦД-е, како се зове, онда то је...». Јел тачно да сте нашли нешто у тој кући?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Могуће, не могу тачно да се сетим.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Да ли има још питања? Изволите.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Од кога сте обезбеђивали лица која су сакупљала лешеве?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте требали да обезбеђујете та лица?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Па од терориста албанских.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од терориста, од?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Албанских терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанских терориста, добро.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су се они налазили у близини?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим, ал` ваљда.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте тог и тих дана Ви лично непосредним опажањем видели да је било ко од полицајаца убио неког цивила?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код истражног судије када Вас је питао «јесу ли Тановић и Јајце пуцали на те људе», Ви кажете «јесу»?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се сада. Да ли има још питања? Браниоци нема, оптужени изволите. Оптужени Репановић Радојко.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Имао бих једно питање за господина Новковића, да ли он може да направи разлику између претреса и исељавања или је то за њега једно исто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта за Вас значи претрес, чули сте питање. Јел можете да одговорите?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А питаћу га, сад смо споменули неке предмете да су нашли тамо, да ли се сећа где су предати ти предмети из те беле куће, тај ЦД-е, и шта знам ја шта је нађено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви му предочавате шта је рекао. Не одговорио је на прво питање да се не сећа, друго да ли се сећате ово што. Јел се сећате било чега?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тога.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли познајеш полицајца Вељковић Велибора, звани Веци, «ћата»?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да, да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Знаш?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Он је овде изјавио да је наводно по његовом неком тумачењу донео неки закључак да сам ја наређивао да се убијају цивили и шта знам ја и да си ти том приликом био присутан, да ли си тако чуо нешто од мене?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не, то нисам чуо од Вас.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је сведок «А», пише Вам ту, ко је сведок «А», немојте говорити његово име и презиме пошто је он заштићени сведок, јел знате тог?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Вељковић Велибор је на главном претресу 07. новембра 2006. године, изјавио да је командир Радојко Репановић рекао да идете са сведоком «А», да скупљате лешеве и са њим, и са Вељковићем, јел се сећате тога? То је било само на овом путу, Рештанском путу, да ли се сећате?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Не, мислим, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били том приликом када сте Ви рекли да сте ишли да скупљате лешеве, да ли су били они са Вама, дакле сведок «А», Вељковић Велибор, да ли је био са Вама, дал` се сећате?

СВЕДОК ИВИЦА НОВКОВИЋ: Вељковић је био, а за сведока «А» не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још питања?

Нема питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да изјавите?

Трошкове доласка тражите?

Сведок нема ништа да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трошкове доласка јел тражите? Имате право на трошкове, прошли пута смо Вам досудили.

Сведок тражи трошкове доласка.

Исплатити сведоку трошкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Новковићу, можете ићи.

За данас то би било све. За сутра је било предвиђено саслушање оштећених. Бериша Шурете. Ширете или Шурете, добро, хвала лепо настављамо сутра у.

Не знам ево ја гледам у пуномоћнике, нико ништа не реагује, тужилац не реагује.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се, ваљда суд зна да ли су уредно позвани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су уредно позвани преко УНМИК-а, а да ли ће доћи, могу да се изјасне, зашто да не, они су пуномоћници оштећених, да видимо, па наравно да ли имају сазнања.

НАТАША КАНДИЋ: Сведоци неће доћи сутра, неће у овој недељи доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сам питала, сад сам питала у том смислу зато што сам ја добила данас, јесте данас 10.септембар, гледам само који датум носи, где се предлажу неке мере заштите сведока-оштећених, и имала сам информацију да сутра неће доћи, јел тако? Изволите госпођо Кандић, реците.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, ја сам упознала суд да сведоци неће доћи зато што су прво сведоци који су предложени неки од њих се налазе стварно у разним земљама, још нема контакта са њима али предложили смо да следећи пут у октобру буду саслушана четири сведока које тужилац спомиње у оптужници, а након тога ћемо ми предложити неке друге сведоке, и предложили смо да сведоци, према сведоцима буду предузете мере заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите, Ви сте предложили да буду саслушани.

НАТАША КАНДИЋ: Предложила сам да буде Хисни Бериша који се помиње у оптужници, да буде Хамит Бериша који се такође помиње у оптужници, Мухарем Шаља који се такође помиње у оптужници и Али Ђогај који се такође помиње у оптужници.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се, ја стварно не могу да схватим да Ви питате пуномоћника оштећених ко ће и када да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Читам допис, због тога сам се обратила јер ми је пуномоћник.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Уопште ме не интересује допис оштећених, јел овде има државе, јел има тужиоца и суда, то Вас питам. Да ли Ви позивате сведоке и одређујете када ће да се изводе докази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, молим Вас, то су у питању. Зато што ми имамо, само да Вам кажем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел хоћете ми дозволити да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одређено је саслушање оштећених.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, и то су оштећени има сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су људи који нису овде, не налазе се у Београду, у околини.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па то је суду било познато у моменту од истражних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, позиви су уручени преко УНМИК-а, али имамо и сазнање након што сам добила овај допис да постоји могућност да се они не појаве, а ко ће боље знати ако је госпођа Кандић у контакту са њима, вероватно има сазнање, зато ја питам, ми ћемо наставити.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Госпођо председнице већа, ови људи су у притвору три године, а Ви са пуномоћником оштећених разговарате да ли ће оштећени који су позвани доћи или не, ако су уредно позвани а неће да дођу онда прочитајте исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник оштећених је дошао и известио суд, зато.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас по ЗКП-у, оштећени ако је уредно позван, прочитајте му исказ, зар Ви мислите да од њих треба да зависи колико ће трајати овај поступак и када ће они доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, о чему Ви говорите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник оштећених је известио суд пре почетка главног претреса да оштећени не могу да дођу сада?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зашто не могу да дођу, уредно су примили позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато сад и питам, молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесу ли оправдали изостанак, јел се налазе, ма где су Вам адресе молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел мене питате, зашто не могу да дођу, молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја имам искуство да је овај суд, српски суд звао сведоке Албанце у Призрену и да су примали позив овог суда, зашто преко УНМИК-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, зато што нам је тужилац предложио, заменик тужиоца Драгољуб Станковић је предложио да се доставе позиви преко УНМИК-а, и тако су позиви и достављени.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, јел Ви слушате тужиоца или поступате по закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас само мало, значи пуномоћник оштећених пре почетка главног претреса је саопштио да има сазнања да оштећени неће доћи, зато питам да се изјасни овде у судници да видимо

јер сутра би требало да наставимо са радом, и то је основни разлог зашто сам се обратила и питала да се каже.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице већа, Ви предузимајте мере које су по закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно да ћемо предузети, али да чујемо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не може нама пуномоћник оштећеног да прича када и који ће оштећени да приступе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите, наравно да ће се предузети мере.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не могу да седнем, не предузимате јер Вам је нормално да пуномоћник оштећених који су уредно примили позив не приступе сутра на главни претрес, односно целе недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато сам и питала. А ми ћемо тек онда да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па да ли имате адресе оштећених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нећу да седнем. Да ли имате адресе оштећених које зовете, па јел Ви знате шта говорите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас седите. Изволите седите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па онда суд незна где ће да позива оштећене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац нам је доставио адресу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац нам је доставио адресу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ма јесу ли уредно примили позиве или нису председнице.

НАТАША КАНДИЋ: Нису сви.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не налазе се на Косову.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ма шта се не налазе, па које су онда адресе. Па немојте тако, па не можемо да се играмо овде поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте вршили увид у предмет?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесам, јесам и видео сам сад да Вам кажем, да тужилац носи позиве на Косово да би се уручили оштећенима, то је неприхватљиво, јел то странка у поступку или је орган овог суда. Како може тужилац да носи судске позиве на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас ево ја ћу Вам прочитати допис Тужилаштва за ратне злочине, седите молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ма како да седнем кад је тужилац носио позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите. Допис Тужилаштва за ратне злочине од 06.јула 2007., «У прилогу овог акта достављам Вам списак оштећених и сведока Албанаца који живе на подручју Косова са адресама, предлажем да напишете позив за сваког од сведока посебно, а да све позиве предате УНМИК-у, насловљено на личност Стив Томсон

који ће ове позиве уручити сведоцима, и који ће Ваше повратнице, потврде о пријему накнадно доставити у суду. Имајући у виду и чињеницу да службено идем у Приштину, на заказан састанак са директором правосуђа, процењујем да је то добра прилика да све позиве понесем са собом и предам Стиву Томсону». То је био предлог Тужиоца за ратне злочине Драгољуба Станковића.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Како Ви можете да прихватате такав, јел имате доказ о уручењу позива то Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд треба да обезбеди присуство и на овај начин.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел суд доказ о уручењу позива оштећенима или нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има само да је УНМИК-у предато, значи нема доказа да су они лично примили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А ко је УНМИК, јел УНМИК одговара суду, молим Вас, јел УНМИК одговара овом суду за поступање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо наставити сутра па ћемо одлучити о свему томе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је за сутра заказано саслушање, онда ћемо, зато сам рекла да скратимо, због тога сам рекла.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па Ви нисте уредно позвали оштећене, уопште нисте упутили позив, доставили сте неком органу који за нас ништа не значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите. Рекли сте. Изволите.

Па зато сам ја хтела да скратимо јел имам то сазнање, речено је, па наравно да ћемо предузети мере због тога, нису уредно позвани.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па Ви сте до сад требали, три месеца да предузмете мере за уручење позива да добијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могу да се предузму мере. Изволите господине Петронијевићу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија предлагем прво процесно да не губимо време ни ви судске дане јел то све кошта, знате, ови људи и онако се малтретирају, доводе се из притвора горе, ми сви овде такође имамо обавезе, ако нема сутра посла, дакле извесно је да сведоци неће доћи, не видим разлога да се сутра поново налазимо овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сам ја зато и рекла, јер имам то сазнање пре почетка главног претреса.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Е, управо то судија, па бих Вас молио само да нам прочитате тај допис, од кога је тај допис стигао, ко то зна да они неће доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошла је госпођа Кандић пре почетка главног претреса, известила је суд као пуномоћник оштећених.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам разумео да је допис у питању, због тога Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако је допис прочитајте допис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и допис који ћемо вам доставити јер сам добила пре почетка.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ако Вам није проблем прочитајте чисто да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Изузев Ширете Берише и Вјолце, ова остала лица немају статус оштећених, бар колко ја знам из списка предмета, сва ова лица изузев Хусинија Берише, ја сам предложио још у јануару месецу 2006.године, да буду саслушани, кад сам предложио и радњу препознавања и тако даље, јел је то у тој фази поступка то имало смисла, ја сад хоћу да чујем од суда да ли ова лица уопште неће доћи пред суд да сведоче или неће доћи у овој недељи кад је то предвиђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој недељи.

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Ови су сведоци изузетно важни, због исказа једног ил два сведока због њихове погрешне перцепције овај човек седи у притвору две и по године. Молим Вас, то је толико важно за мог клијента да морамо дефинитивно знати да ли та лица долазе пред суд или неће да дођу пред суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формално гледано та лица нису уредно добила позив, позиви су им уручени преко УНМИК-а.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Па ја сам Вас мало пре разумео да су они уредно позвани, тако сте рекли, ако сам добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А гледано што сам вам саопштила да је пуномоћник оштећених известио суд да они неће, ја вас извештавам шта је мени речено, ја вас то извештавам, а после ћемо ми као суд предузети мере да обезбедимо њихово присуство, значи у овом моменту ја немам доказ да ће они доћи, а имам саопштење да неће доћи, формално.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Као бранилац окривљеног Зорана Петковића ево после годину и по дана, годину и девет месеци, поново понављам предлог да је неопходно саслушати ова лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихови искази се међусобно разликују, Ширета је три пута давала исказ, три пута је различито казивала судија. Молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви имате подељен распоред за октобар месец, па ћете накнадно бити обавештени када који ће сведоци бити позвани, јер се помера, да видимо ове оштећене ако покушамо, да видимо како ћемо на који начин успети и да ли ћемо успети да им уручимо позиве.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес ОДЛАЖЕ СЕ за:

01, 02, 03, 04. и 05. октобар 2007. године
са почетком у 09,30 часова

О саслушању сведока накнадно ће суд обавестити странке и браниоце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 01. 02. 03. 04. и 05., са почетком у 09.30 часова.
Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА